

Europese eenwording

Men gaat er vaak vanuit dat de Europese eenwording onvermijdelijk is, en het er nog slechts om gaat het democratische karakter van de uiteindelijke Europese superstaat te waarborgen.

Maar waarom is de Europese eenwording onvermijdelijk? Sommige staten gaan samen, andere vallen uit elkaar. Ik heb nog geen overtuigend argument voor de onvermijdelijkheid van de Europese eenwording gehoord. Maar zelfs *als* de eenwording onvermijdelijk is, is dat nog geen argument om er haast mee te maken. Wij zijn ook allemaal sterfelijk, maar daarom hoeven we onze dood nog niet te bevorderen.

En dan het gewenste democratische karakter van de Europese superstaat. Men doet net alsof de democratie een wondermiddel is dat allerhande staatsvormen kan legitimeren. Maar zelfs de democratie heeft haar beperkingen. Naarmate de schaal toeneemt, blijkt zij steeds slechter te werken. De invloed van de individuele burger wordt uiteindelijk verwaarloosbaar, en de mogelijkheden van contact tussen de volksvertegenwoordigers en de individuele burgers worden miniem. Daarvoor in de plaats komen voorgekookte televisiepresentaties, lobbyisme en een toegenomen invloed van belangengroepen. In het geval van Europa zal je ook nog krijgen dat kleinere landen zoals Nederland - gezien het relatief geringe aantal stemmen dat zijn burgers kunnen uitbrengen - er voor spek en bonen bij zitten. De grote landen zullen voor ons bepalen wat wij te doen en te laten hebben. Het is niet te verwachten dat de Nederlandse burgers enthousiast in dit Europese politieke spel zullen meedraaien. Het is immers al moeilijk genoeg de Nederlandse burgers voor de Nederlandse politiek te interesseren.

Internationale organen zijn belangrijk om zich met internationaal spelende zaken bezig te houden. Maar de zeggenschap over nationale, regionale en gemeentelijke zaken hoort bij nationale, regionale en gemeentelijke organen.

Bart van Donselaar